

Överlevnadsmanuskriptet nr 261 - 31 jan 2013

<http://aishanorth.wordpress.com/>

Ni har förmodligen börjat ifrågasätta er själva och hela denna process mer än en gång den senaste tiden, och det är lätt att förstå. Som vi nämnde i vårt tidigare meddelande är ni för närvarande i ett slags vänteläge, och det kan på många sätt liknas vid ett tomrum där ni till synes inte har någonstans att ta vägen och ingenting att återvända till. Med andra ord, tro och tillit verkar vara det enda som håller er igång, och för många börjar båda redan tunnna ut.

Återigen säger vi till er, kritisera inte er själva om humöret blir ombytligt i dessa dagar, för det är mer än naturligt om det känns som att ni vill ge er på någon eller något för tillfället. Återigen, anledningen till att detta är förståeligt är att ni har blivit fullkomligt bombarderade med alla dessa energetiska strålningar, som ni har tagit del av den sista tiden. Men nu kommer det att kännas som om ni har fastnat på avskjutningsrampen med motorerna vrålande i full styrka, medan ni tycks ha tappat kontakten med kontrolltornet. Det finns inga tydliga direktiv och det finns inga order om att göra någonting, så det enda ni kan göra under tiden är att sitta och vänta, medan ni gnisslar tänder av frustration.

Vi är mycket väl medvetna om er situation, men återigen, allt vi kan erbjuda är samma gamla litanian om att allt är bra, och även om ni kanske känner er mer än lite bortkopplade från alltihop, så är ni inte det. Denna period, om än tidvis ofattbart frustrerande, är också en väldigt viktig tid, för det är inte den sysslösa väntan som det känns som just nu. Nej, det pågår faktiskt en uppsjö av aktiviteter, och för en del av er har dessa aktiviteter börjat sippra in i ert medvetande i sporadiska intervaller.

Det kan finnas några starka sammankopplingar som pågår under natten, där er kropp känner det som om den tar emot kommandon och information som den aldrig träffat på tidigare. Ni har kanske exempel på "onormala reaktioner" som ni kallar dem, när antingen ni själva eller andra verkar ur gängorna eller ur fas med allt omkring er.

Ni är inte överksamman, men mycket av det som pågår kommer att döljas för insyn, så återigen, det är verkligen vår roll att hoppa in med jämna mellanrum och ge er en välbehövlig "tummen upp". För ni har inte förlorat kontakten med kontrolltornet, och era order har inte blivit återkallade, och ert uppdrag är i full gång och ni fortsätter som planerat dag för dag, timme för timme.

Återigen talar vi om för er att det finns inget "dra sig tillbaka", det är snarare en del av den reglerade proceduren, och även om ni känner det som att ni har kört fast, så rör ni er faktiskt snabbt framåt.

Vi vet att detta går stick i stäv med känslan ni kommer att stöta på med jämna mellanrum, men försök att förstå att detta beror på att hela ert sensoriska system har blivit omgjort, och som sådant, kommer det att kännas som om ni står stilla när ni faktiskt rusar framåt. Det är ungefär som när ni reser med en viss hastighet under en längre tid, och det känns som om ni saktar ner när ni i själva verket reser lika snabbt som innan. Med andra ord, er uppfattning om framåtskridande har förändrats, inte den faktiska hastigheten i vilken ni gör framsteg.

Försök att njuta av dessa dagar, även när ni känner er mindre benägna att göra det, och vet att ni faktiskt rusar framåt mot en annan av dessa mycket viktiga passager, som kommer att sätta sin

prägel på er kropp och själ. Kom ihåg att andas djupt och släpp allt som kommer upp från ert inre, för annars kanske ni känner er mer än lite ”uppsvälld” av det tryck som kommer att byggas upp.

Det är verkligen mycket som händer er just nu, och då menar vi både i fysisk och mental mening, så försök att göra så gott ni kan. För ni står inte stilla och ni bör inte agera som om ni gjorde det, så släpp det så fort det kommer upp. Tack, det är allt vi har för tillfället och nu lämnar vi er.

Översättning Ulla Krogh – www.st-germain.se